

Sygn. akt V U 475/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 października 2013 roku

Sąd Okręgowy w Białymstoku

V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA w SO Stanisław Stankiewicz

Protokolant: Bożena Radziusz

po rozpoznaniu w dniu 14 października 2013 roku w Białymstoku

na rozprawie

sprawy R. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o rentę socjalną

na skutek odwołania R. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 11 marca 2013 roku

Nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje R. O. od 1 kwietnia 2013 roku na dwa lata rentę socjalną.

Sygn. akt V U 475/13

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 11.03.2013 r. odmówił R. O. przywrócenia prawa do renty socjalnej, ponieważ komisja lekarska nie uznała go za całkowicie niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji wnioskodawca podał, że prawo do renty socjalnej Sąd Okręgowy przyznał mu od 1.04.2010 r. Pobierał ją aż do uznania przez O/ZUS, że nie jest już całkowicie niezdolny do pracy. Ma mózgową porażenie dziecięcą pod postacią prawostronnego niedowład. Z powodu złego stanu zdrowia nie jest w stanie uczyć się lub zdobyć zawód. Stan jego zdrowia pogorszył się. Na podstawie takich okoliczności wnosił o zmianę zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Białymstoku ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie R. O. jest zasadne.

Z jego akt rentowych wynika, że pierwszy wniosek o rentę socjalną złożył w grudniu 2006 r. Sąd wyrokiem z 23.05.2007 r. przyznał mu to świadczenie od 5.12.2006 r. do 31.03.2010 r. Po raz drugi uczynił to wyrokiem z 9.09.2010 r. Na jego podstawie wnioskodawca pobierał rentę do 31.03.2013 r.

Zgodnie z treścią art.15 ustawy z dnia 27.06.2003 r. o rencie socjalnej w sprawach nieuregulowanych w niej stosuje się m.in. art.61 ustawy z dnia 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. Przepis ten stanowi, że prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy. Świadczenie R. O. miało charakter okresowy i to upływ terminu spowodował ustanie prawa do niego. Dobry stan zdrowia wnioskodawcy – wg O/ZUS – spowodował, iż nie otrzymał renty na kolejny okres.

Na sporną okoliczność został dopuszczony dowód z opinii biegłych lekarzy z dziedziny rehabilitacji, neurologii i psychiatrii.

Po zbadaniu wnioskodawcy biegli rozpoznali u niego niedowład połowiczny spastyczny prawostronny po przebytych w 1 miesiącu życia wylewie podpajęczynówkowym i wodogłowie wewnętrznym, obniżenie sprawności umysłowej w lekkim stopniu bez zaburzeń psychicznych, oraz zespół bólowy kręgosłupa lędźwiowego w przebiegu skoliozy.

Zdaniem biegłych schorzenia i stopień ich klinicznego nasilenia powodują nadal całkowitą niezdolność do pracy zarobkowej. Stan funkcjonalny wnioskodawcy nie poprawił się od czasu poprzedniego badania. Również jego stan psychiczny nie uległ poprawie.

Zarzuty do powyższej opinii złożył organ rentowy, według którego biegli nie podali co konkretnie uniemożliwia wnioskodawcy wykonywanie jakiegokolwiek pracy biorąc pod uwagę, iż ma średnie wykształcenie.

W opinii uzupełniającej neurolog i rehabilitant jako powód uznania R. O. za całkowicie niezdolnego do pracy wskazali brak jakiegokolwiek poprawy sprawności prawej ręki oraz stanu psychicznego od poprzedniego badania. Odbyło się ono w 2010 r. Wnioskodawca praktycznie jest jednoręczny oraz ma obniżenie sprawności umysłowej. Poza tym został uznany za umiarkowanie niepełnosprawnego.

Odpis opinii uzupełniającej został doręczony obu stronom na rozprawie 17.09.2013 r. Pełnomocnik O/ZUS nie złożył w udzielonym mu terminie żadnych zastrzeżeń. Na kolejnej rozprawie ponowiła wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii specjalisty z zakresu medycyny pracy. Został on oddalony ponieważ w sprawie nie ujawniła się żadna przełomowa okoliczność.

Sąd podzielił stanowisko biegłych wyrażone w opiniach, uznając je za fachowe i rzetelne.

Zgodnie z zebrany w sprawie materiałem dowodowym wnioskodawca jest nadal całkowicie niezdolny do pracy. Taki stan potrwa jeszcze co najmniej 2 lata.

Mając to na uwadze Sąd na mocy art.477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał R. O. prawo do renty socjalnej.